

s sodišči v velikih mestih in z mnogobrojnimi okrajnimi sodnijami po malih mestih in po deželi.

Civilni postopnik na podlagi javnosti in ustmenosti tudi ne bo imel pričakovanega uspeha, dokler se sodniku ne odvzamejo vsa opravila, ki niso z njegovim pravi poslom v najožje zvezi. Sodnik naj ne dela družega, kakor sodi naj.

Vsakdo ve, kako različne posle ima sodnik sedaj razun sodbe. Vsak sodnik je tudi administrator. Pri sodnikih na viših stopinjah uprava odločno prevladuje nad judikaturou. Akoravno je uprava principijelno ločena od sodniških agend, je vendar vsak sodnik tudi upravni uradnik.

Koliko časa potrati, koliko truda ima z mladoletnimi, s kurandi, kakšno breme so mu vedno še zapuščinske obravnave.

Leta 1850 dobili smo sicer po francoskem izgledu ponarejeni notarijat. V ožjem delokrogu sodišč izročajo se vse zapuščinske obravnave notarjem, pri okrajnih sodnijah je sodnikom na voljo dano, ali obravnavajo zapuščine sami, ali pa jih izroče notarjem. Ali ne le po deželi, ampak tudi po mestih obdržale so sodnijo popolnoma nadzorstvo in odgovornost pri zapuščinskih obravnavah, notar je naslonjen na sodnika in notarijatski institut je ostal tu, kakor v svojem bistvu — glede javnega pisma — polovičarsk, nedovršen. Sodniku se delo ni zdatno zljajšalo, notarijat pa ne more do celega razvoja.

In tu sega nov načrt v novo stroko reformatoričnih poskusov: sodnikova opravila skrečiti na strogo judikaturou in notarijatu pomoči do močnejega razvoja.

Nove zemljiščne knjige.

V 4. številki „Slov. Pravnika“ govorilo se je o nekaterih napakah pri napravi novih zemljiščnih knjig; dovoljeno naj mi bode, da pokažem tudi jaz še nekaj drugih napak, katere se pri sedanjih dotičnih zakonih odpraviti ne morejo.

Ko se je pričela reambulacija katastra, zaukazalo se je dotičnim organom, da kolikor mogoče zmanjšajo število parcel t. j. da parcele združijo, kjer je le mogoče. Po tem ukazu so se zemljemerci, stvari na škodo, le preveč ravnali in izdelali operat, ki v mnogih slučajih

ne zasmehuje le dejanstvenih razmer, marveč celo tehnična pravila. V premnogih slučajih je bil zemljemerec zadovoljen s tem, da je popravil staro mapo, in tako se je večkrat zgodilo, da so se po-
hištva in pota v novo mapo vpisala z dotičnim znamenjem parcele, ki se, kakor daleč sega človeški spomin, ne nahaja več. Zemlje-
merci šli so v svojej modrosti, — kakor je pisatelju tega sestavka iz popolnoma verjetnih virov znano — tako daleč, da so razjar-
jeni odbijali vsako pojasnilo, še manj pa da bi si bili druge pri-
pomočke kakor n. pr. listine, zemljiščne knjige itd. ogledali. V
reambuliranem katastru so združene parcele, katerih posestniki,
kar se pač večkrat primeri, imajo isto krstno ime in isti priimek,
kateri so pa vendar čisto različne osebe, parcele, ki so spadale k
popolnoma različnim graščinam. Zemljiščnih knjig sodnik, ki mora
vse razmere premotriti in urediti, mora večkrat v takih slučajih
to razdelitev parcel odpraviti in vpeljati zopet prejšnje stanje; to
se lahko stori, če se geometrična figura parcel stare in nove mape
vjema; ali kaj če se ne vjema?

Pisatelj tega sestavka je sam imel opraviti se slučajem, da
sta se dve sosednji njivi z dotičnima parcelama travnikov, ki sta
bili slučajno last jedne in iste osebe, združili; pri napravi novih
zemljiščnih knjig pa se je pokazalo, da sta spadali te dve njivi
in parceli travnikov k dvema različnima graščinama. Tukaj je bilo
treba razdeliti parcele, da bi se bili določili deli vsakega zemljiščno
knjižnega telesa; ta razdelitev pa vendar ni bila mogoča, ker se
geometrična figura nove mape ni čisto nič vjemala s staro! Ker
slučajno obe zemljiščno-knjižni telesi nista bili obremenjeni, ostalo
ni družega, kot da se je moralo naročiti tedanjemu faktičnemu
posetniku teh posesti, naj vloži proti že pred petdesetimi leti
umrlemu zemljiščno-knjižnemu posestniku tožbo priposestovanja,
ker jih poseduje že čez trideset let, da bi postal potem vsled raz-
sodbe zemljiščno-knjižni posestnik teh zemljišč, da bi potem mogel
poprositi, da bi se te zemljiščni telesi, kateri je zemljemerec že
združil, tudi v novej zemljiščne knjigi združili.

Težavnej pa je slučaj, če so parcele raznih zemljiščno-knjižnih
teles, katere je zemljemerec združil, različno obremenjene in je
delitev iz gori navedenih razlogov nemogoča; lahko se primeri
slučaj solasti in vprašanje o bremenih bi bilo sila težavno!

Nova zemljiščna knjiga se vravnava na podlagi novega katastra in če so parcele v listu kazočem stanje zemljišča zaznamovane, se vendar primeri, da se mora staro zaznamovanje parcele sprejeti v novo zemljiščno knjigo.

Ko so potrjena posestna telesa, začne se naprava zemljiščno knjižnih vlog. Ta pa zahteva po velikosti dotične občine in tabularnem stanju več ali manj časa. Če so zemljično-knjižne vloge srečno dodelane in če jih je nadsodnija potrdila in če je zadnja določila rok, kedaj naj se začne veljavnost nove zemljiščne knjige, morajo se potem roku vse mej tem časom v staro zemljiščno knjigo vpisane vknjižbe v novo zemljiščno knjigo prenesti. Mej tem časom pa so se izvršili na podlagi starega katastra mnogi odpisi in pripisi; ti se morajo tudi prenesti. Večkrat se pa tudi zgodi, da se dotična parcela stare mape v novej mapi kot taka ne nahaja, ker se je k drugej parceli pridela ali se z njo združila. Kako garancijo dodeljuje torej nova zemljiščna knjiga?

Reambulacija katastra bi bila morala z napravo novih zemljiščnih knjig iti isto pot; morda bi bilo to prizadelo večji stroške a vstvarilo bi se bilo kaj stalnega!

X. Y. Z.

Motenje v mirnej posesti.

(Odločba nadsodnije v Gradci od 30. marca 1881, št. 4001 s katero se je potrdil razsodni odlok okrajne sodnije ljubljanske od 20. februarja 1881, št. 3460.)

Anton Predalič v Repčah kupil je na javnej eksekutivnej dražbi dne 20. julija 1878 zemljišče pod urb. št. 20 graščine Turen na Ljublanici. Vsled odloka od 11. junija 1879, št. 13695, bil je potem vpeljan po okrajnej sodnji ljubljanskej v posest tega zemljišča, in posebno tudi v posest „menjavke“ (wechselwiese) „v dolinici“, katero pa je tedaj posedoval Janez Selan iz Slivnice. Letá je odločno protestiral proti vpeljavi Antona Predaliča v posest omenjenega travnika. Janez Selanov protest konstatiral se je v dotičnem zapisniku. Zapisnik se je položil ad acta. Ali Janez Selan užival je svojo posest tudi po tej sodnijskej vpeljavi Antona Predaliča, ter se ni dal motiti v svojih pravicah. Ko je 17. junija 1880